

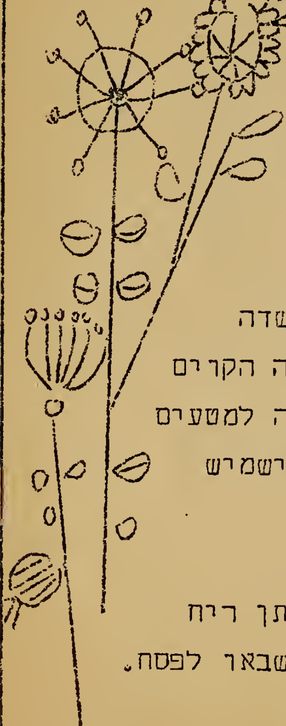
מס תנרצו
הרידו
הגדה
מבואות - הנגב תשכ"ט 1969

RB276878

דירם אתם יוצאים לחופש האביב
הנה הסתיו עבר
הגשם רק עכשיו התחיל
הניצנים נראים אי שם בארץ
והאלדמים גם כן
מות הזמיר הגיע (לגוף הצעיר בלבד)
וקול התור בארוחת בוקר נשמע בארצנו
התה איננו חונה על שולחננו (יש קפה)
ובמקום הגפנים- סמדר נתנה ריח.

צא השדה
נעבירה הקוים
נשכימה למטעים
נראה אם פרח המישמיש
נפתח כבר האגס
הנצו התפוחים
"מקוה ישראל" נתן ריח
ועל פתחנו קול דודים ודודות שבאו לפסח.

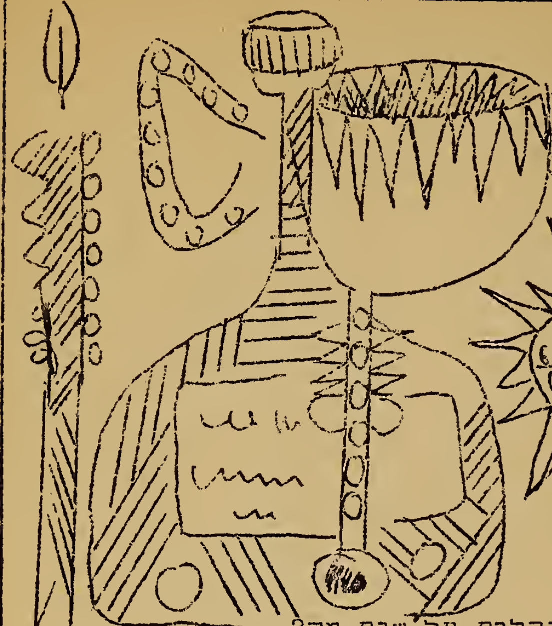

מלות מיני לבש מוסד
חכסות הגינס מדי שבתו
ובטלדרס עטה כל לץ
ולכל עין הראה פלאו

ולך לובשות גרבי סברינה
מתחת בגד לא ארוך
וכל אחת שקצת השמינה
מיד עוטה את המחוך,

ולילה הזה כל המוסד אומר בו שירה
ובקבוקי יין נפתחים בזה הלילה.

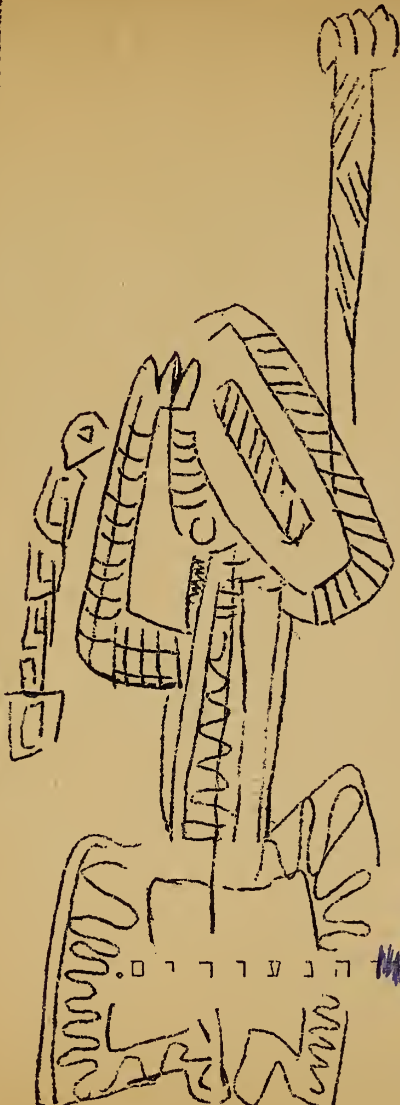
הא סיגריה נדיבא
דה עשנר מרסדניק נא
בביתת ערבה
כל דכפין ייתי ויעשן
כל דצריך ייתי ויעשן פירפ
השתא הם מעשנים
לשנה הבאה כל המוסד
השתא נדיב
לשנה הבאה מרלבורו 116 ברודורי 100

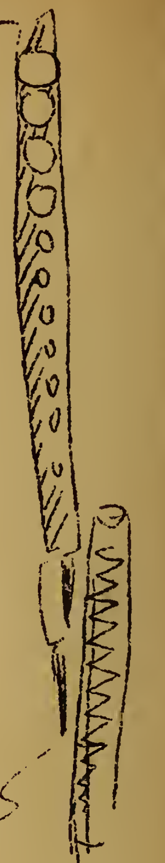
צה זו שאנו אוכלים על שום מה?
על שום שאסור יהיה בעידה לאכול חמץ אלא רק כשר לפסח,
ו מצווים אנו להתחיל ולהתאמן כבר עכשיו.

כוס ראשון- כוס ישועה נשתה כדי לשכוח את כל הצרות והיסורים
שעברו עלינו בשני השלישים שחלפו.

זה רחש על עשים
דמדום שערר בשבע
פתחרן פירת גדולים מפהקים
אנקת תלמיד מסכן
הקח בשש ורבע
ועוד ממשיך לישרן, וכל השאר שרתקים
כל מחרישה כיתה
עת יד מורה משלבת
על סביברתיה תרפת שעררים
עד סוף שערנגראשרן
הרי אכזרי בחסד

לישרן

לישרן

לישרן

כל בני[redacted] ה נ ע ו ר י ם.

הננו מוכנים לספר בכניסת איזף למוסד מחרות לעבודת ומחירים קלים לשעבוד כי גם אנו נכנסנו פעם לבית עבדים זה ובנינו בדם וביזע את המוסד.

אך את הלילה ההוא נוסיף לזכור עד אחרית ימינו, אנו ובנינו ובני בנינו עד עולם. על כן ניחד לילה זה מכל הלילות ו והרבה לספר בו בכניסת איזף למוסד, בשעבודם ובשעבוד כל כתה וכתה בידי עושקיה.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות איזף שואלים הרבה מאוד קושיות הלילה הזה רק 4 קושיות.

שבכל הלילות מסובים מורים לחוד ותלמידים לחוד הלילה הזה כולנו מסובים.

שבכל הלילות אנו אוכלים באטריום הלילה הזה גם כן.

שבכל הלילות שבולים משיחים על הועידה, הלילה הזה כולנו מספרים ביציאת שבולים.

עבדים היינו לאפרים אופיר ויעבידנו בפרך ונעש לו שעורי מסכנות. ונגאל משם ונעבור לתקופת החופש. ואילו לא יצאנו מעבדות לחרות הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לאפרים עד עצם היום הזה§

וכל המרבה לספר ביציאת המוסד לחופש הרי זה משובח!

ויהי מקץ 50 שנה ו400 שנה ויהי בעצם היום הזה ובמוסד יפרח בגג תחת כל עץ רענן.

הלילה ההוא ליל שמורים יהיה לכל בן ובת במוסד.

ואלו הן 10 המכות שלקה בהן מוסדנו:

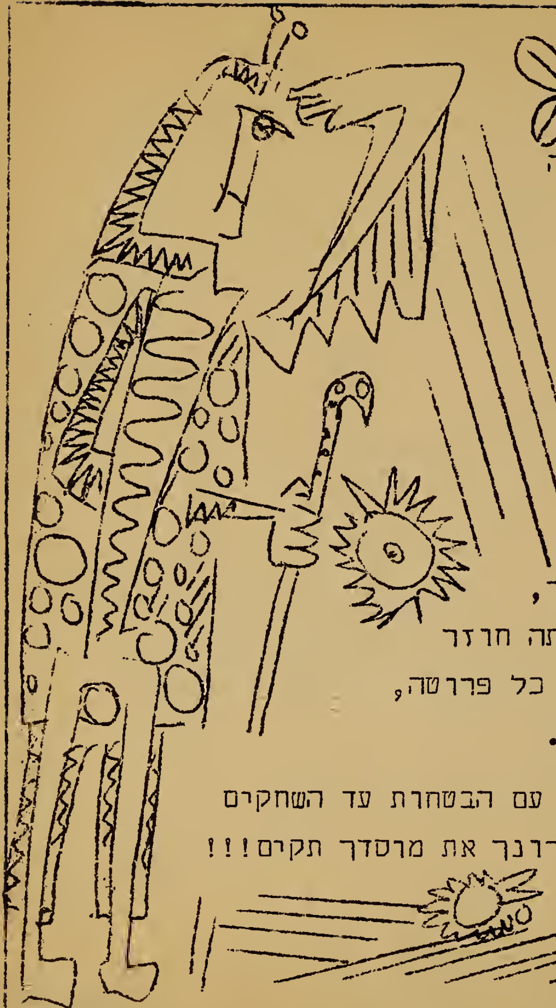
ש ס ת ו מ ים
מ י ל ד י ש ו ל ח נ ו ת
ו ע י ד ה
ס י ג ר י ו ת "נ ד י ב"
"ס ל ע י ה מ י ט ה"

ש ט י פ ת ח ד ר י ם
מ ו ר י ם ח ר ו צ י ם
ת ל מ י ד י ם פ ח ו ת ח ר ו צ י ם
ב צ ו ר ת ב ש נ ת ה ה ש ב י ע י ת
צ ה " ל ע ל כ ל ח י ל ו ת י ו

פלפל שעימרת כנפיך
נוצותיך נמרטו בילל
תסופרנה המכות בסלע
שעשר ממך סטיק בליל

כי צדיק בדינו השלח
אך תמיד בעורבו דם פרפול שותת
והוא משאיר כמו טעם מלך
את דמעת בנות אלה החפרת מחטא,

קומו מדריכי דימונה, צאו מתוך השממה
יותר מדי דרך יותר מדי מלחמה
רב לכם לנוע, לתור בישימון,
לחפש בנר חניך אחד קטן.

קומו המדריכים! עזבו הקן בושל
אך אל יעל קולכם ואיש בל יקלל;
פן צעדכם ירגיז מוריו וממנכיו
איש איש בלבבו ישמור את מעשיו.

איש בלבבו ישמע קול אלוהה דובר,
לך, היום אל "מבואות הנגב" אתה חוזר
לא, לא עוד מאבק עם שמואל על כל פרוטה,
מהיום בטרמפ יסע אחר ולא אתה.

לא, לא קן בושל עם הבטחות עד השחקים
במרצך הרב, וכשרונך את מוסדך תקים!!!

אז ישיר משה דיין ובני ישראל את השירה הזאת:

אשירה לרחוב כי טעה טעה, מפלגת העבודה טבעה בים.

אמרה גולדה: ארדוף, אשיג! אחלק את דעת הקהל. תמלאמו נפשי ולא אוריש לו כסאי. האדרת שמך, קסמו רב אך הוא יצלול כעופרת במים אדירים (עם הזמן).

שמעו עמים וירגזון
חיל אחז יושבי פלשתינה
אז נבהל יגאל אלון, העם כולו יאחזמו רעד
נמוג לבו של חמדי כנען.

כוס שני!

נרים גבוה גבוה לחיי העושים ימיהם כלילות
להתכונן ביד קשה ובזרוע נטויה, ולאחרי החופש נאחל להם-
יד רכה יותר!!!

לחיים (לוניק)

מוסד אז יכון וישקוט ועוד רגע
וההבל ביד אבי ברגד נמתח וווהנה נֹרד
וווהנה עוד מעט יתגלשר על ארמגה
וירדון המוסד וישיש וישמח ,
הוא לטקס נכון ווהוא קם מול העסק
וועמד טרם יום ערטה חג ויצהל
אז יצאו מחנך ומרכז של המשק
וואט אט צעדו הם אל מול הקהל
לובשי סבר פנים רצינו וזעום
בנתיב הם הלכו החרש ווהלוך
לא החליפו חיוך לא אמרו הם מאום
על עקבות ליל הפרך וההיום הארוך

כועסים עד אין קץ נזירים ממרגוע
מקפצים בקלילות נעורים חברים
דום השנים נגשו ועמדו לבלי נוע
ואין אות אם חיים הם אך אם ירוקים
אז שאל המוסד שטוף חשש מכל פגע:
"מה תרצו"? והשנים שותקים יענו לו

"ושירון ממהנדס בנין ראשי אזור באר שבע, דוד בן גוריון,
אלוף עזר ויצמן, הנשיא ניקסון, יאסר ערפאת, גולדה מאיר ואפרים.

כך אמרו ואחר הסתלקו, ומאז-
ועירון הארמגה אצלנו נגנז.

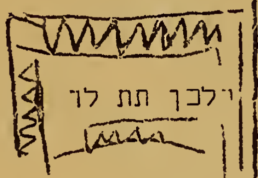

כנגד ארבעה מורים דבר המוסד:

אחד חכם, אחד רשע, אחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר: ככל שמרבין בתורה ומקימין את החוקים והמשפטים אשר צווה יו"ר חבר המורים, כן ייטב לו.

רשע מה הוא אומר: ככל שמענים אותו כן ירבה וכן יפרוץ, ולכן תת לו הרבה שעורים היא מצוה.

תם מה הוא אומר: איכה לא אשית לבי כנגד תלמידי הזועקים אלי מחוסר זמן לעשות שעורים, ולכן אינו מכביד בשעורים.

ושאינו יודע לשאול, מה הוא עושה:

אינו שואל לעצת תלמידיו הזועקים אליו ומאידך, אינו שואל קושיות בית והרי זה משובח.

והיה באחרית הימים
וכתתו שולחנותיהם למטות
ועטיהם למקטרות
וספסלי המוסד לא עוד ריקים יהיו בלילות
ו"רקודים עם אור הבוקר" לא עוד מליצה שדופה תהיה
ויעלו חדר אוכלה בן עם בת
ואיש אלה עם בן שבולים יחדיו
ונשפך הפירות סוציאליזם כמעינות מים זכים
ובנימין זאב הרצל יחליף את רינגו סטאר מעל למטות
ולכל חוג מחוגי הועידה לא יהיה מקום אפילו במועדון
ובדימונה נאלץ לסגור את רשימת החניכים מחוסר מקום בקן
והמורים בקש יבקשונו שלא נרבה יותר על המידה בעשית שעוריה
והמטפלות יכריזו קבל עם ועדה כי שטיפת יתר מזיקה לחדר

לא ירעו ולא ישחיתו
והמוסד לא עוד "מוסד" יהיה!!

והיא שעמדה למדריכי דימונה, שלא בפעולה אחת בלבד נשבר להם,
אלא שבכל נסיעה ונסיעה נשבר להם! וראש הקן עושה נס והם ממשיכים
עד עצם היום הזה.

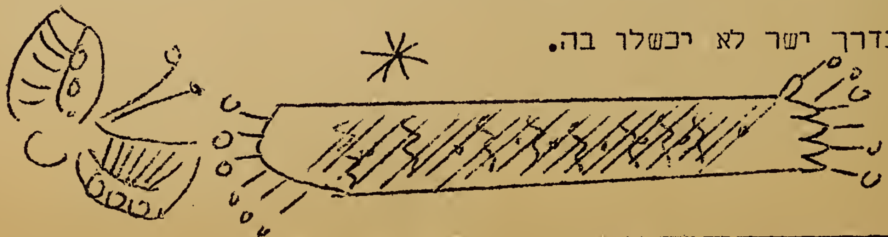

שפוך חמתך על השמרצניקים אשר לא ידעו את
הועידה ועל המוסדניקים אשר לחוגים לא באו, כי אכול
את תרבותת המוסד ואת שמו הטוב השמו§
שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם! תרדוף באף
ותשמידם מתחת שמי מבואות הנגב§

לדיוני הועידה הנני מביא אותם מארץ צפון, וקבצתים מירכתי מוסד,
בהם עוור ופסח הרה ויולדת יחדיו (בריאים לא באים)-קהל זעום יבואו הנה.
בבכי יבואו ובתחנונים אובילם אוליכם אל מעיני סוציאליזם
בדרך ישר לא יכשלו בה.

רבי יריב היה אומר:

צא וראה כמה מעלות טובות לפורים עלינו:

אילו התחפשנו בתחפושת ולא התחפשנו בשלגים דיינו.

אילו התחפשנו בילדים ולא השפרצנו מים על המורים דיינו.

אילו השפרצנו מים על המורים ולא עשינו בהם שפטים דיינו.

אילו עשינו בהם שפטים ולא עשינו בחוצפה יתרה דיינו.

אילו עשינו בחוצפה יתרה ולא גמזנו את מענית דיינו

אילו גמזנו את מענים ולא נכנסנו לדיסקוטקס דיינו.

אילו נכנסנו לדיסקוטק ולא אכלנו את הסטק דיינו.

ואילו אכלנו את הסטק ולא זללנו בוטנים מעלי ערבש דיינו.

ואילו זללנו בוטנים מעלי ערבש ולא קבלנו יום של חופש דיינו.

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת לפורים עלינו- שהתחפשנו בתחפושת, והתחפשנו לשלדים, והשפרצנו מים על המורים, ועשינו בהם שפטים, ועשינו בחוצפה יתרה, וגמזנו את מענית, ורקדנו בדיסקוטקס, ואכלנו סטק וזללנו בוטנים מעלי ערבש, וקבלנו יום אחד של חופש לכפר על כל עוונותינו.

אחד מי ידע? אחד אני ידע

אחד אבידע ראש קנבר הנודע, סוף לתרבות ועבודה זה ראש קנבר הנודע גם בשמים ובארץ.

שנים מי ידע? שתים וחצי אני ידע- שתים וחצי שעות עבודה, אחד אבידע....

שלושה מי ידע? שלושה אני ידע שלושה שבועות של החרפ, שתים וחצי שעות...

ארבעה מי ידע? ארבעה אני ידע- ארבע רגלים למיטה, שלושה שבועות....

חמישה מי ידע? חמישה אני ידע- חמש כתות יהיו עכשיו, ארבע רגלים....

ששה מי ידע? ששה אני ידע- ששה שעורים, חמש כתות יהיו....

שבעה מי ידע? שבעה אני ידע- שבעה נציגים לועידה, ששה שעורים....

שמונה מי ידע? שמונה אני ידע- שמונה שבועות עד סוף השנה, שבעה.....

תשעה מי ידע? תשעה אני ידע- תשעה ירחי לימוד, שמונה שבועות עד סוף...

עשרה מי ידע? עשרה אני ידע- עשרה דבריא (של השוה"צ), תשעה ירחי...

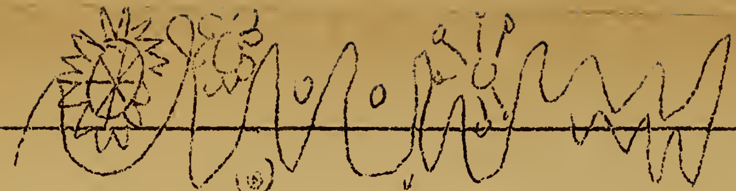
אחת עשרה מי ידע? אחת עשרה אני ידע- אחת עשרה שעות שנה, עשרה....

שתים עשרה מי ידע? שתים עשרה אני ידע-- שנים עשר מבנים במוסד, אחת עשרה...

שלוש עשרה מי ידע? שלוש עשרה אני ידע- שלוש עשרה אביבים מלאו לאיזף....

כוס שלישית

כוס 777 נדודי לחיי 7 השנים הרזות ~~לחדד קבפלים הבעבו~~ שלי המוסד שנגמרו זה עתה. ונרים לחיי 7 השנים הטובות ההולכות ובאות אלינו לטובה.

ויהי בימי אבי ברגר היה נוהג בעגלת מטפלות ועליה מכונת ההסרטה.

וינהג את העגלה למעבדה.

וירד מלך המעבדה אליו ויאמר: "של נעליך מעל רגליך כי מלאדת ברק המה" ולא אבה לשמוע ויכנס ברצי. עוד הוא רוצה להתחיל בהסרטה וירא והנה המנורה עוכלה ואיננה בוערת, ויתפלא על הדבר וילך ורוחו סרה עליו.

ויבוא עליו הקדוש ברוך חכים הוא וישמע לפתע קול: "אבי, אבי!"

ויען בחרדה ויאמר: "הנני"

ויאמר לו הקדוש ברוך חכים הוא: בן מות אתה כי לקחת את המסרטה ללא נטול רשות שרף שרפתה!!

ויאמר: הנה ראיתי בעוני עמי ובסבלותם ואין סרטים להם ואשמע את צעקתם וארד להצילם.

ויקצוף עליו הקדוש ברוך חכים הוא ויצעק עליו צעקה.

ותעל שועתם השמימה כי לא ראו שברע שלם סרט!!!!

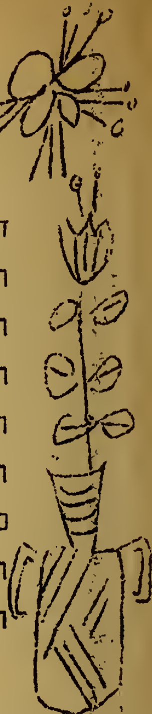

אחד סינימה, אחד סינימה (בשבוע)!

דהיה נהוג לפני שנים רבות סרט אחד בשבוע לראות
ואתא חברים ותקום צעקה גדולה כי חשקה נפשם בעוד ועוד סרטים.
ואתא הקדוש ברוך הוא דשמע צעקת חברים ויקם מחתרת רבת פעלים.
ואתא מוסד וישמח לבו מאד בזה המעשה,
ויעל חדר אוכלה סרטים לראות במשך כל שעות היום והלילה.
ואתא חבר מוריא וירא כי קצה נפש המוסד בלימודים והלא הוא מבלה שעותיו גדולות
בקטנות בחזיונות לילה.
ואתא מלאך המות, יר"ך חבר המורים ויכרז מות על כל סרטיא דלא ביום שלישי.
ואתא כרמלה לכושה ותתחכם למלאך המות, יר"ך חבר המורים ותבא סרטיא לימודיא.

והרי יושב לו גופו הבורג של המוסד וחוזה ביומיות כאות נפשו.

כוס רביעית

כוס ברכה נרים לחברי שיבולים שבזעת אפיהם הקימו מוסד לתלפיות
וכן לחיי מעגית הבאים אחריהם,
שימשיכו בדרכם ויפארו את שם מוסדנו.
לחיים!!

